U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. D.,** zast. Mgr. Svatoplukem Šplechtnou, advokátem, se sídlem Jindřišská 20, Praha 1, proti žalovanému: **policejní prezident Policie České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2010, č. j. 11 Ca 99/2008 – 53,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí policejního prezidenta (žalovaného) ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2008, č. 85 (jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky, správy hl. města Prahy, ve věcech služebního poměru ze dne 27. 6. 2007, č. 5441/2007, kterým bylo rozhodnuto, že se zamítá žádost žalobce o poskytnutí doplatku odměny za služební pohotovost za dobu od 1. 7. 2000 do 30. 4. 2001), věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a dále mu uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7760 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze podal žalovaný (dále též „stěžovatel") včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), v níž namítá, že odůvodnění rozsudku vychází z nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 1. 1997, sp. zn. II. ÚS 309/95, který se vztahuje k § 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Stěžovatel nesouhlasí s aplikací občanského zákoníku upravujícího občanskoprávní vztahy na posuzovanou věc, neboť služební poměr je vztahem veřejnoprávním a vzájemná práva subjektů tohoto vztahu jsou upravena komplexně v zákoně č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který v ustanovení § 206 komplexně upravuje promlčení. Podle názoru stěžovatele se krajský soud náležitě nevypořádal s rozdílnými aspekty veřejnoprávního a soukromoprávního vztahu a bez dalšího odůvodnění extenzivně aplikoval ustanovení

občanského zákoníku na veřejnoprávní vztah. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku městského soudu stěžovatel spatřuje v tom, že se nezabýval rozporem mezi principem právní jistoty a výkonem práva v souladu s dobrými mravy. Stěžovatel se domnívá, že není v rozporu s dobrými mravy uplatnit námitku promlčení, když sám žalobce, po dobu trvání sporu od 1. 5. 2001 do roku 2006 nevyužil možnosti domáhat se svých práv u soudu. Uplynutí promlčecí lhůty tak bylo způsobeno jednáním obou stran sporu, nikoliv jen žalovaného. Ohledně toho, zda výkon práva je v souladu s dobrými mravy, stěžovatel dále poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 9. 2005, sp. zn. I. ÚS 643/04 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2008, sp. zn. 30 Cdo 68/07. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených skutečností napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 1. 6. 2010, které bylo téhož dne doručeno Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 108 odst. 2 s. ř. s., byla-li kasační stížnost vzata zpět před předložením spisu Nejvyššímu správnímu soudu, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlel ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že ke zpětvzetí kasační stížnosti došlo až po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu